

nytte, hvilke autoriserede Revisorer de maatte ønske. Der er ikke Tvivl om, at naar vi faa denne Lov, vil der uddanne sig Specialister paa dette Omraade; der vil ogsaa blive Revisorer, som nyde ganske særlig Ry for Dygtighed, og hvis nu Domstolen ønskede en saadan Revisor, som boede udenfor Retskredsen, skulde den efter min Mening ikke være hindret deri.

At den højtærede Minister, som han har udviklet for os, i 5 Aar skal være berettiget til at ansætte Personer, som ikke have underkastet sig Eksamen — Prøve, som det hedder —, det var der ikke noget at sige til, dersom Læretiden ogsaa var 5 Aar. Det var foreslaaet fra den højtærede Ministers Side, at der skulde være 5 Aar som Uddannelsestid, og i de 5 Aar skulde han, som nødvendigt er, være berettiget til at udnævne saadanne, som ikke have aflagt nogen Prøve. Men da man i det andet Ting har nedsat Uddannelsestiden til 3 Aar, forekommer det mig, at det egentlig vilde være en logisk Konsekvens, at den Tid, hvori Ministeren er berettiget til at udnævne uden Eksamen, ogsaa blev sat til 3 Aar. Jeg tror imidlertid at forstaa den højtærede Minister saaledes, at det ikke er hans Mening at tilsidesætte Folk, som have aflagt en Dygtighedsprøve, saaledes at de ikke blive ansatte som autoriserede Revisorer, men at han i de 2 Aar, hvis der ikke er nogen Nødvendighed for at tage Folk, der ikke have aflagt Prøve, ikke agter at ansætte nogen, der ikke har aflagt Prøve, for saa vidt der er kvalificerede uddannede Folk, som have aflagt Prøven. Det er sikkert Meningen — det vil sige, Forholdet er ganske sikkert det, at man har glemt at forandre de 5 Aar paa det andet Sted, efter at man har forandret det første Sted.

Der er i andet Stykke af § 2 Bestemmelser, som give mig Anledning til at rette en Anmodning til den højtærede Minister. Det omtales der, at der kan aflægges en Suppleringsprøve i Varekundskab og i Taksation i visse Forhold. Jeg vilde tillade mig at anmode den højtærede Minister om, naar han benytter denne Bestemmelse, da at give dem, som underkaste sig denne Tillægsprøve, i deres Beskikkelse Benævnelsen „autoriserede Revisorer og

Taksatorer“. Det forekommer mig ret klart, at den samme Benævnelse ikke kan gives de Folk, som have aflagt Revisionsprøven alene, og dem, der have aflagt en Ekstraprøve. Det bør være saaledes, at de, der kun havde aflagt den ene Prøve, blive autoriserede Revisorer, og de, der have aflagt begge Prøver, faa Benævnelsen autoriserede Revisorer og Taksatorer. Sagen er nemlig den, at vi trænge meget haardt til Folk, der med Rette kunne betegnes som autoriserede Taksatorer. Det gælder saaledes i Havarisager, Ildbrandsager o. s. v. Jeg er slet ikke i Tvivl om, at Revision og Taksation i Virkeligheden have adskillige Berøringspunkter og ofte kunne komme til at gaa Haand i Haand. Men det er vel ogsaa Forudsætningen i Lovforslaget. Jeg skal saaledes nævne, at f. Eks. for nærværende Tid have *sæmtilige her i Landet* virkende Brandforsikringselskaber en Bestemmelse om, at man ikke behøver at benytte det vidtløftige Apparat med Vurderingsmænd, som udnævnes af begge Parter og vælge en Opmand — det er et temmelig stort Apparat at sætte i Gang, især naar det drejer sig om relativt smaa Sager, som det tidt gør —, hvis begge Parter blive enige om, at Sagen skal afgøres af en offentlig ansat Taksator. Men denne Bestemmelse er man afskaaren fra at bruge herhjemme, da der ikke findes dertil beskikkede Mænd. Det vil blive Tilfældet, for saa vidt der tillægges disse Personer, som have aflagt begge Prøver, Betegnelse som autoriserede Taksatorer. Jeg ved meget vel, hvad den højtærede Minister ogsaa har udtalt til mig, at han er sindet med Tiden at forelægge et særligt Lovforslag om autoriserede Taksatorer. Men efter Indholdet af § 2 kan jeg ikke se rettere, end at den højtærede Minister maa være fuldstændig berettiget til at hjælpe os i denne Mellemtid paa den af mig angivne Maade. Ordet „Taksation“ findes i Lovforslaget i en Parentes under den almindelige Definition i § 2 b, og saa tror jeg ganske sikkert, at Ministeren vil være berettiget til at opfylde min Anmodning, indtil vi faa en særlig Lov om autoriserede Taksatorer. Ministeren er ganske sikkert ikke ubekendt med, at de beedigede Taksatorer i Udlandet spille en betydelig Rolle, og de, der f. Eks. findes